

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517205074
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2517205074.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a Mgr. Jozefa Mačeja v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: E. J., nar. XX. K. XXXX, trvale pobytom u matky, zastúpené procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, matky: Mgr. B. N., nar. X. I. XXXX, trvale pobytom M. J. XXXX/X, G., zastúpenej advokátom: JUDr. Tomáš Sninčák, so sídlom Hlboká cesta 7, Bratislava, a otca: C. J., nar. X. V. XXXX, trvale pobytom T. XXX, o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, o odvolaní matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Piešťany z 12. marca 2020 č.k. 9P/172/2017-627 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie: zvýšil otcovi vyživovaciu povinnosť pre maloletú E. zo sumy 99,58 eur mesačne na sumu 130 eur mesačne s účinnosťou od 7. novembra 2017; dlh na splatnom výživnom za obdobie od 7. novembra 2017 do 29. februára 2020 vo výške 845,58 eur povolil otcovi splácať mesačnými splátkami vo výške 23,49 eur popri bežnom výživnom, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia; týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Piešťany č.k. 12P/84/2011-586 z 5. apríla 2013 v spojení s rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 23CoP/66/2013-607 z 30. septembra 2013 v časti výšky výživného; žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 36 ods. 1, § 62 ods. 2 a ods. 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZR“); 232 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“); § 52, § 53, §55 a § 121 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Vecne dôvodil, že po vykonanom dokazovaní výsluchom účastníkov (rodičov maloletej E.), potvrdením o vyplatených dávkach v nezamestnanosti matky, odpoveďou ÚPSVaR Piešťany o hľadani si vhodného zamestnania matkou, odpoveďou na lustráciu v Sociálnej poisťovni (matka), oznámením Sociálnej poisťovne zo 17. mája 2019 a Potvrdením o vyplatení pozostalostnej renty matke, potvrdeniami finančných nákladov z 18. októbra 2017 a 17. októbra 2017, potvrdením o vykonaní zápisu z 21. mája 2019, lekárskou správou z 26. októbra 2017, Záznamom o registrovanom školskom úraze, Lekárskymi nálezmi z 9. decembra 2016, 16. januára 2017 a 10. augusta 2018, potvrdením z 31. mája 2019, Zmluvou o stavebnom sporení z 11. januára 2013, Potvrzením o studiu z 1. septembra 2017, 1. septembra 2018 a 10. septembra 2019, Smlouvy o obytovaní z 2. októbra 2017, 30. septembra 2018 a 30. septembra 2019, potvrdením o návšteve školy zo 14. mája 2019, potvrdeniami o príjme zo 17. decembra 2019, Informáciami o príjme z 3. januára 2020, potvrdeniami Sociálnej poisťovne z 26. septembra 2018, výpismi z Internet-bankingu z 2. októbra 2018, výpisu z listu vlastníctva č. XXX z 30.

januára 2019, rozsudkom Okresného súdu Piešťany, č.k. 12P/84/2011 - 586 z 5. apríla 2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 23Cop/66/2013-607 z 30. septembra 2013, pracovnými zmluvami a dohodami o vykonaní práce spoločnosť KOPEX TRANS, s. r. o., CS - MTRADE Slovensko, s. r. o., MUDr. E. E., NANOTEC, s. r. o., allexx, s. r. o. Vyššie uvedeným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že otcovi pre mal. E. bolo ostatné upravené rozsudkom Okresného súdu Piešťany, č.k. 12P/84/2011-586 z 5. apríla 2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 23Cop/66/2013-607 z 30. septembra 2013, právoplatným 29. októbra 2013, ktorým bolo otcovi zvýšené výživné pre mal. E. na sumu 99,58 eur mesačne s účinnosťou od 1. septembra 2012. Od ostatného rozhodnutia o výživnom došlo na strane maloletej E. k podstatnej zmene pomerov s poukazom na vek maloletej, nakoľko v čase posledného rozhodnutia o výživnom mala 7,5 roka, pričom v čase podania tohto návrhu mala takmer 13 rokov. K podstatnej zmene došlo aj vo vzťahu k vzdelávaniu, keď pri ostatnom určení výživného bola maloletá žiačkou 2. ročníka ZŠ, v čase podania návrhu matkou bola žiačkou 7. ročníka, pričom v školskom roku 2019/2020 začala navštevovať 1. ročník bilingválneho gymnázia vo E.. Matke takto v šk. r. 2017/2018 vznikli zvýšené výdavky celkom vo výške 392,09 eur (pozostávajúce z 30 eur príspevok na rodičovské združenie, 10 eur kultúrne podujatie v škole, 2 eur poistenie, 25 eur dvojdňový výlet, 6 eur triedny fond, fotografie 8,50 eur, lyžiarsky výcvikový kurz 85 eur, knihy, prac. zošity a učebné pomôcky 106,59 eur, turistický krúžok 25 eur, krúžok varenia 25 eur, úbor a obuv na telesnú výchovu 30 eur, prezuvky 39 eur), v šk. r. 2018/2019 celkom vo výške 255,40 eur (30 eur poplatok rodičovskému združeniu, 2 eurá poistenie, 2 eurá triedny fond, prac. zošit geografia 2,30 eur, pracovný zošit ruský jazyk 3,10 eur, prac. zošit fyzika 2,50 eur, lyžiarsky kurz 190 eur, výlet 12 eur, fotografovanie 11,50 eur. Maloletá sa aj v šk. r. 2018/2019 zúčastnila lyžiarskeho výcviku, na ktorý jej matka kúpila novú lyžiarsku výstroj v hodnote 601,44 eur, zároveň tiež zaplatila poplatok vo výške 190 eur. Matka má s dcérou spojené zvýšené výdavky v súvislosti s ošatením a obuvou, maloletá meria 180 cm s veľkosťou obuvi 42-43. Matka má s maloletou zvýšené výdavky aj so stravovaním, má bezlepkovú stravu, z toho dôvodu sa nestravuje v školskom zariadení. Maloletá nosí dioptrické okuliare, s čím matke vznikli zvýšené výdavky vo výške 236,50 eur na nové okuliare, na cestovné k lekárovi. Ďalšie výdavky matke vznikajú v súvislosti s rehabilitáciami maloletej v Novej Bani raz mesačne na cestovné vo výške 32 eur tam a späť, poplatok za terapiu a výživové doplnky vo výške od 70 - 100 eur. Pokiaľ ide o pomery na strane matky, v čase ostatného rozhodnutia o výživnom bola nezamestnaná, evidovaná na úrade práce, jej príjem pozostával z prídavku na dieťa a výživného, pričom lustráciou súdu bolo zistené, že matka mala okrem uvedeného príjmu aj príjem predstavujúci pozostalostnú úrazovú rentu vo výške 363,40 eur mesačne. V čase pred podaním návrhu v tejto veci matka do marca 2017 pracovala iba na dohodu o vykonaní pracovnej činnosti, následne bola po dobu pol roka nezamestnaná, evidovaná na úrade práce od 03/2017 do 09/2017, poberala podporu v nezamestnanosti vo výške 250 eur mesačne. Následne v spol. NANOTEC, s.r.o. pracovala jeden mesiac na základe dohody s príjmom vo výške 60 eur, po ukončení dohody bola opätovne nezamestnaná, evidovaná na úrade práce bez nároku na podporu v nezamestnanosti. Následne pracovala po dobu troch mesiacov v spoločnosti Kopex s.r.o., kde ňou bol skončený pracovný pomer. Následne bola matka evidovaná na úrade práce bez nároku na podporu, od 06/2019 pracovala na základe dohody o vykonaní práce v spol. allexx, pre ktorú vykonávala prácu iba v júni 2019, pričom s ňou mal byť skončený tento obdobný pracovný vzťah. Matka naďalej poberať pozostalostnú úrazovú rentu vo výške 416 eur mesačne (za rok 2019), t.č. si hľadá si zamestnanie. Pokiaľ ide o príjmy matky, vo vzťahu k nej nedošlo k podstatnej zmene pomerov. Pokiaľ ide o pomery na strane otca ako povinného z vyživovacej povinnosti, v čase ostatného rozhodovania bol zamestnaný ako vodič autobusu s príjmom 653,42 eur a súčasne poberal čiastočný invalidný dôchodok vo výške 202,90 eur. V čase podania návrhu v tejto veci je otec naďalej zamestnaný ako vodič autobusu s priemerným čistým mesačným príjmom v r. 2017 vo výške 817 eur, v r. 2018 vo výške 871 eur a v r. 2019 vo výške 884 eur, poberať čiastočný invalidný dôchodok, naposledy vo výške 230 eur mesačne. Manželka otca mala pri ostatnom rozhodnutí o výživnom príjem vo výške 394,07 eur mesačne, v r. 2017 vo výške 664 eur a v r. 2018 vo výške 842 eur mesačne a v r. 2019 vo výške 994 eur mesačne. Z uvedeného vyplýva, že u otca došlo k podstatnej zmene pomerov zvýšením jeho príjmu zo zamestnania priemerne o 200 eur mesačne a o 50 eur mesačne na invalidnom dôchodku, pričom aj na strane jeho manželky došlo k zvýšeniu jej príjmu priemerne o viac ako 450 eur mesačne. Otec žije spolu so svojou manželkou a tromi deťmi v rodinnom dome v obci Kameničany, ktorý je vo výlučnom vlastníctve jeho manželky. Otec má vyživovaciu povinnosť k ďalším trom deťom, u ktorých tiež došlo k podstatnej zmene pomerov (nástupom na strednú a vysokú školu u L. a P. a nástupom do školy u mal. C.). Z takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného otcovi pre mal. E. je čiastočne dôvodný. Súd prvej inštancie neprijal námietku matky o tom, že otec sa vzdal vyššieho príjmu ako vodič kamiónovej dopravy, nakoľko už pri ostatnom rozhodovaní o výživnom súd vychádzal zo skutočnosti, že otec pracoval ako

vodič v SAD s príjmom 653,42 eur mesačne, preto nie je v možnostiach otca dosahovať vyšší príjem. Pri určení výživného súd vychádzal z rozhodovacej praxe tunajšieho odvolacieho súdu a to z rozmedzia 25% až 30% príjmov povinného rodiča, keď príjem otca ustálil sumou 1.114 eur (príjem zo zamestnania vo výške 884 eur spolu s invalidným dôchodkom vo výške 230 eur). Z uvedeného príjmu 25% činí 278 eur - 30% 334 eur na všetky štyri vyživovacie povinnosti otca. Výživné otcovi pre mal. E. vo výške 130 eur mesačne súd prvej inštancie potom určil s prihliadnutím na skutočnosť, že u mal. E. došlo k podstatnej zmene pomerov od ostatného rozhodnutia o výživnom, pričom súd prvej inštancie prihliadol aj na skutočnosť, že otec so zvýšením výživného na sumu 120 eur pre mal. E. s účinnosťou od podania návrhu súhlasil. Pokiaľ ide o zdravotný stav maloletej - lekárkou odporúčaná bezlepková strava, táto pretrvávajúca skutočnosť bola zohľadňovaná už v minulosti pri predchádzajúcej úprave výživného, a preto tieto náklady súd nepovažoval za zmenu pomerov na strane maloletej odôvodňujúcu zvýšenie výživného. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie prihliadol aj na to, že matka už nemá výdavky v súvislosti s mimoškolskou záujmovou činnosťou mal. E., pričom neprihliadol na výdavky, ktoré matky vynaložila na druhý lyžiarsky zájazd mal. E. v šk. r. 2018/2019 vo výške 190 eur ako nepovinný, a preto z tohto dôvodu neprihliadol ani na spojené výdavky na nákup lyžiarskej výstroje pre mal. E. v hodnote viac ako 800 eur. Čo sa týka zhoršeného zdravotného stavu mal. E. pre dvojnásobný úraz a s tým spojené náklady na rehabilitácie, súd prvej inštancie uvádza, že ani na tieto výdavky neprihliadol, nakoľko mal. E. v prípade odporúčenia lekára má nárok na rehabilitačnú poúrazovú terapiu pokrytú zdravotným poistením. Pri zvýšení výživného pre maloletú E. súd tiež prihliadol na ďalšie tri vyživovacie povinnosti otca a s tým spojené zvýšenie príjmu manželky otca, ktoré má otec k svojim trom deťom, keď zároveň z vykonaného dokazovania súd nemal preukázané, že by majetkové pomery otca odôvodňovali zvýšenie výživného pre maloletú vo vyššej miere. Súd prvej inštancie záverom poukázal aj na to (na čo poukázal už aj samotný súd pri ostatnej úprave výživného pre maloletú E.), a to že matka je naďalej dlhodobo nezamestnaná aj napriek skutočnosti, že je vysokoškolsky vzdelaná, pričom pokiaľ zamestnaná bola, išlo o krátke časové úseky, vždy ukončené prevažne v skúšobnej dobe. Z preukázaných výdavkov matky tiež vyplýva, že jej mesačné výdavky na domácnosť ďaleko presahujú ňou tvrdený príjem (pozostalostná úrazová renta, prídavok na dieťa a výživného od otca) preto sa súdu nejavilo ako pravdepodobné, že by tieto náklady matka pokryla pôžičkou v sume 1.000 eur. Nakoľko matka podala návrh na zvýšenie výživného 7. novembra 2017, pričom tento návrh následne rozšírila s účinnosťou od 6. novembra 2016 s prihliadnutím na dôvody hodné osobitného zreteľa (viacnásobná zmena pomerov na strane maloletej), súd dospel k záveru, že u matky neboli zistené také okolnosti, ktoré by jej objektívne bránili v tom, aby včas a bez zbytočného odkladu podala návrh na zvýšenie výživného už skôr. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal aj na to, že matka pôvodne navrhla zvýšenie výživného na sumu 350 eur mesačne a až následne v priebehu súdneho konania navrhla zvýšenie výživného až na sumu 450 eur mesačne s účinnosťou od 7. novembra 2016 bez uvedenia objektívnych skutočností. S poukazom na uvedené, súd otcovi zvýšil výživné pre mal. E. s účinnosťou od 7. novembra 2017 zo sumy 99,58 eur mesačne na 130 eur mesačne a dlh na splatnom výživnom vo výške 845,58 eur otcovi povolil splácať mesačnými splátkami vo výške 23,49 eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok v prípade jej nesplnenia. Takúto výšku splátky súd považoval za primeranú s ohľadom na výšku výživného, všetky zistené skutočnosti, pričom k splateniu dôjde do 36 mesiacov.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie v celom rozsahu otec maloletej s návrhom na zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne zmenu tak, že návrh matky na zvýšenie výživného pre maloletú zamietne. Dôvodil, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil skutkový stav, pretože od ostatného určenie výživného došlo k zmene pomerov u všetkých detí, ktorú skutočnosť súd prvej inštancie nezohľadnil. U ďalších troch detí otca, plnoletej L., mal. P. a mal. C. došlo k zmene pomerov nástupom na vysokú školu ako aj nástupom na druhý stupeň základnej školy. Poukázal tiež na to, že pri ostatnom určení výživného matka maloletej súdu o svojich príjmových pomeroch neuviedla pravdu, účelovo klamala. Matka súd zavádzala tým, že jej jediným príjmom je výživné od otca, avšak zatajila súdu poberanie pozostalostnej úrazovej renty po svojom manželovi, ktorú poberá od r. 1998, pričom táto renta predstavuje sumu 416 eur mesačne (za rok 2019), tento príjem na súde priznala až v roku 2017. Rovnako súd nijako nezohľadnil to, že matka dlhodobo nepracuje, a aj napriek tomu si dopraje vysoký životný štandard (dovolenky, značkové oblečenie, nákupy), jej výdavky nepomerne presahujú jej príjmy. Matka zavádza súdy, nehovorí pravdu o svojich príjmoch a účelovo podáva návrhy na zvýšenie výživného. Nielen otec, ale aj matka je povinná zamestnať sa a tým prispievať na výživu svojho dieťaťa. Je potrebné prihliadať na potencionálny príjem, ktorý by matka mohla dosahovať, keby bola riadne zamestnaná, v čom jej objektívne nebráni žiadna prekážka. Súd namiesto uvedeného zohľadnil príjem manželky otca, ktorá po

25 rokoch zmenila zamestnanie, práve preto, aby zlepšila finančnú situáciu rodiny. Otec tiež poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax súdov pokiaľ ide o rozsah vyživovacej povinnosti 25% - 30%, ktorý rozsah vzhľadom na jeho príjem predstavuje sumu 278 eur - 334 eur, a to na všetky štyri deti, voči ktorým má vyživovaciu povinnosť. Výživné voči maloletej si plní riadne, plnil si ho aj v čase, kedy nemal príjem, tiež v čase kedy bola jeho manželka na rodičovskej dovolenke, nie je v jeho možnostiach dosahovať vyšší príjem.

3. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie v celom rozsahu aj matka maloletej s návrhom na zrušenie napadnutého rozsudku, alternatívne zmenu vyhovením návrhu matky v celom rozsahu. Odvolanie odôvodnila poukazom na § 365 ods. 1 písm. d), písm. e), písm. f) a písm. h) CSP. Matka zotrvala na všetkých skutočnostiach prezentovaných pred súdom prvej inštancie, poukázala na neprimeranú dĺžku konania, kedy počas konania došlo k štvornásobnej zmene pomerov na strane maloletej. Súd nevykonal relevantné matkou navrhnuté dôkazy, uspokojil sa s dôkazmi a nepodloženými tvrdeniami otca, prijal nesprávne závery, na základe ktorých vydal právne neudržateľný rozsudok, ktorý nie je v záujme maloletej. Naposledy určené výživné vo výške 99,58 eur nepostačovalo ani na pokrytie základných potrieb maloletej, pričom zvýšenie výživného tak ako rozhodol súd prvej inštancie nemožno považovať za zvýšenie oproti ostatnej úprave. Matka zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletú sama od jej narodenia, otec nejaví o maloletú záujem a okrem plnenia vyživovacej povinnosti nijako neprispieva na jej výdavky. Nie je pravdou tvrdenie otca o tom, že výživné platil a platí včas. Voči otcovi bolo vedené trestné konanie vo veci prečinu zanedbania povinnej výživy práve pre neplatenie výživného. Náklady na bývanie matka vyčísliла sumou 329,14 eur, náklady na telefón maloletej predstavujú 21 eur mesačne, stavebné sporenie 60 eur mesačne. Status maloletej a jej zdravotný stav vyžadujú ďalšie nevyhnutné pravidelné mesačné výdavky, ktoré matka uhradza sama. V súvislosti s nástupom na gymnázium vynaložila náklady vo výške 859,78 eur, činnosti organizované školou 841,44 eur, spoločenský a kultúrny život maloletej predstavoval sumu vo výške 539 eur. Maloletá má zdravotné problémy, je celiatička, náklady na stravu predstavujú mesačne 229 eur. Rovnako má zhoršený zrak, náklady na okuliare predstavujú cca sumu 875,80 eur, má zvýšené výdavky na oblečenie a obuv. Matka maloletej dôvodila, že nemá dlhodobu pravidelný príjem, je pre ňu problém pokryť narastajúce výdavky na starostlivosť o maloletú, pričom súd túto skutočnosť nezohľadnil. Matka si v roku 2017 musela vziať pôžičku, aby dokázala pokryť náklady na starostlivosť o maloletú, ktorú doposiaľ spláca. Napriek zlému zdravotnému stavu matky sa táto snažila vždy zamestnať a zabezpečiť potreby maloletej, nie je pravdou, že je dlhodobu nezamestnanou. Počas 27 ročnej praxe bola matka len trikrát v evidencii uchádzačov o zamestnanie, pre zamestnávateľa je matka rizikovým pracovníkom práve kvôli tomu, že je samoživiteľka a v prípade potreby jej nemá kto s dcérou vypomôcť. Súd nedostatočne zisťoval majetkové pomery otca, pri skúmaní sa obmedzil len na rozhodné obdobie, pričom pri matke skúmal jej majetkové pomery od roku 1998. Konajúci súd neskúmal odôvodnené potreby maloletej a skutočné náklady na jej výživu, postup súdu pri skúmaní bol zdĺhavý a zmätočný. Nesúhlasí s tvrdením súdu o tom, že starostlivosť o maloletú je teraz v menšom rozsahu ako pri poslednom rozhodovaní o výživnom, tento záver nemá žiaden racionálny ani odborný podklad. Namietajú aj to, že súd neprijal za odôvodnené výdavky na lyžiarsky výcvik maloletej, rehabilitácie maloletej, tiež upozorňuje na to, že maloleté je celiatička a takáto strava je nepomerne drahšia oproti roku 2013. Majetkové pomery otca a jeho príjmy vzhľadom na vykonané dokazovanie otcovi umožňujú prispievať na výživu maloletej vo vyššej miere. Poukazuje na to, že otec sa vzdal výhodnejšieho zamestnania v kamiónovej doprave preto, aby mohol tráviť viac času so svojou rodinou. Súd sa nezaoberal týmto bezdôvodným vzdaním sa výhodnejšieho zamestnania otca. Súd nezohľadnil to, že ďalšie tri deti otca s ním žijú v spoločnej domácnosti a ich potreby sú zabezpečované denne. Deti otca oproti maloletej E. žijú v odlišnom štandarde, vo veľkom rodinnom dome s vlastnými izbami, pritom matka s maloletou žije v jednoizbovom byte bez balkóna. Výsluchy matky v konaní neboli vykonané ako riadny dôkaz, rovnako sa súd nevysporiadal ani s námietkami voči postupu kolízneho opatrovníka, počas 15 rokov kolízny opatrovník nikdy nenavštívil jej domácnosť, počas konania sa na pojednávania dostavila za kolízneho opatrovníka vždy iná osoba, tiež neskúmal odôvodnené potreby maloletej, obmedzil sa len na konštatovanie, že zvýšenie výživného je v záujme maloletej, avšak výšku ponecháva na úvahe súdu. Pokiaľ ide o výrok o náhrade trov konania, nesúhlasí so záverom o neexistencii dôvodov hodných osobitného zreteľa poukazom na to, že otec o maloletú od narodenia nejavil žiaden záujem. V závere namietajú aj nedostatočne a chybné odôvodnené rozhodnutie, ktoré nezodpovedá požiadavkám § 220 CSP, ktorá skutočnosť zakladá vadu nepreskúmateľnosti.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky opätovne poukázal na účelové, klamlivé a zavádzajúce tvrdenia matky, ktoré súdu prezentuje už 15 rokov. Uviedol, že matka od narodenia maloletej nebola doposiaľ riadne zamestnaná, pričom je povinná rovnako ako otec aj ona vyživovať svoju dcéru. Súd mal preto prihliadnuť na potenciálny príjem, ktorý je matka aj vďaka vysokoškolskému vzdelaniu schopná dosahovať. V ďalšom poukázal na rovnaké skutočnosti ako v podanom odvolaní (ide o totožný obsah, pozn. odvolacieho súdu). Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, vykonal dostatočné dokazovanie a jeho rozhodnutie je riadne odôvodnené. K tvrdeniam matky poukázal na to, že nikdy nebol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy. V minulosti podal návrh na zníženie výživného kvôli poklesu príjmom, matka sa úmyselne vyhýbala pojednávaniam, pričom počas tohto konania podala na otca trestné oznámenie. Otec dlžné výživné riadne uhradil, odsúdený nebol. K diagnóze maloletej celiakii uviedol, že maloletej táto diagnóza nikdy nebola potvrdená lekárom. Vzniesol pochybnosti o tom, že matka týmto požaduje, aby jej boli hrazené jej výdavky na bezlepkovú stravu, keďže matka je celiatička, nie maloleté dcéra. Za nepravdivé považoval tvrdenie o tom, že deti otca sú zvýhodnené. Rodinný pozemok ako aj rodinný dom, v ktorom otec žije spolu so svojou rodinou je vo vlastníctve manželky, ktorá pozemok dostala darom. Otec spolu s manželkou spláca hypotéku, ktorú súd riadne zohľadnil. Pokiaľ ide o námietku o bezdôvodnom vzdaní sa výhodnejšieho zamestnania, na tomto mieste poukázal na to, že súd už v minulosti konštatoval, že otec sa nevzdal výhodnejšieho zamestnania, preto ani táto námietka nie je dôvodná. Otec záverom uviedol, že mu je ľúto, že sa s maloletou E. nestretáva, odôvodňuje to však tým, že sa s matkou dlhé roky nemôže dohodnúť. Matka maloletej opakovane klame, otec maloletú neodmieta, nikdy ju neodmietal.

5. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca poprela všetky skutočnosti uvedené otcom v odvolaní ako aj vo vyjadrení k odvolaniu matky. Súd prvej inštancie vôbec nezohľadnil, že starostlivosť o maloleté dieťa nezahŕňa len finančnú stránku v podobe plnenia si vyživovacej povinnosti. Otec síce verbalizoval výdavky na tri deti (korekcia očí, obuv), nepreukázal však výdavky, ktoré s tým majú spojené. Pozostalostná renta nesúvisí s výživným, pričom manžel matky nie je otcom maloletej E.. Za nepravdivé považuje aj tvrdenie o tom, že výdavky matky sú vyššie ako jej príjmy, ide o klamlivé tvrdenie otca. Zohľadnenie potrieb všetkých detí neznamená delenie jeho príjmu na 4 časti. Maloletá E. nemá s ostatnými deťmi otca rovnakú životnú úroveň. Od poslednej úpravy výživného došlo k násobnej zmene pomerov na strane maloletej, rovnako sa dvojnásobne zvýšil príjem do rodiny otca, ktorú skutočnosť súd nezohľadnil. Matka sa nemohla riadne zamestnať pre zdravotné problémy, otec ju po opustení spoločnej domácnosti ponechal samú s maloletou bez príjmu, odkázanú na rodičovský príspevok. Otec ako vodič z povolania dokáže zarobiť oveľa vyššiu sumu ako dosahuje v skutočnosti. Počas konania sa otec zámerne zbavoval majetku a lepšie platené práce, aby sa vyhol plateniu výživného. Otec svojim deťom dopraje vyšší štandard, pričom o maloletú E. sa nezaujíma. V čase, kedy bola naposledy určená vyživovacia povinnosť otec ukončil pracovný pomer, aby sa vyhol plneniu vyživovacej povinnosti v rozsahu, ktorý nezodpovedal jeho návrhu a predstavám.

6. Procesný opatrovník vo vyjadrení k odvolaniam matky a otca navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

7. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca k odvolaniu zotrvala na všetkých skutočnostiach uvedených už v skôr podanom vyjadrení ako aj odvolaní. Okrem uvedeného poukazuje na postup súdu prvej inštancie, ktorým došlo k odňatiu práva matky konať pred súdom, pretože v konaní nebola riadne vypočutá. Rovnako súd neprihliadol na matkou navrhované dôkazy. Súd nezohľadnil príjem manželky otca, rozdielnu životnú úroveň jeho detí oproti maloletej E.. Matka poukázala na to, že t.č. je nezamestnaná, jej mesačný príjem predstavuje sumu 551.02 eur (pozostalostná úrazová renta, prídavok na dieťa, výživné pre maloletú E.). Súdom určené výživné považuje za nespravodlivé, vzhľadom k tomu, že u otca došlo k dvojnásobnému zvýšeniu príjmov.

8. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky zotrval na všetkých už skôr uvedených skutočnostiach. Namietal, že tvrdenia matky sú zavádzajúce, klamlivé, matka je nedôveryhodná osoba, dlhodobo nie je zamestnaná svojim pričinením. Spochybňuje veľké množstvo bločkov, ktoré matka preukázala, nakoľko aj samotným súdom bolo konštatované, že výdavky matky ďaleko presahujú jej príjmy. Otec poprel dovolenky a nadštandardnú životnú úroveň jeho troch detí.

9. Matka v ďalšom vyjadrení k vyjadreniu otca rovnako len zopakovala tie isté skutkové tvrdenia, poukázala na selekciu všetkých detí, klamlivé vyjadrenia otca.

10. Po predložení veci tunajšiemu súdu 24. septembra 2020 na rozhodnutie o odvolaniach matky ako aj otca bola predmetná vec prípisom z 2. októbra 2020 zapožičaná Okresnému súdu Piešťany na základe vyžiadania Ústavného súdu SR za účelom zapožičanie spisu z dôvodu podania ústavnej sťažnosti matkou maloletej. Ústavný súd SR rozhodol o sťažnosti matky maloletej (sťažovateľky) Nálezom sp. zn. IV. ÚS 455/2020-34 z 10. novembra 2020 tak, že základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR vo veci vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 9P/172/2017 porušené bolo (výrok I.); Okresnému súdu Piešťany prikázal konať vo veci bez zbytočných prieťahov (výrok II.); sťažovateľke priznal finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur, ktoré zaviazal zaplatiť Okresný súd Piešťany v lehote dvoch mesiacov od vydania nálezu (výrok III.); Okresnému súdu Piešťany uložil povinnosť zaplatiť sťažovateľke sumu 562,86 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Tomáša Sninčáka, do dvoch mesiacov od vydania nálezu. Ústavný súd SR konštatoval, že postup Okresného súdu Piešťany vo veci sp. zn. 9P/172/2017 nebol súladný s právom sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, čím došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. V podrobnostiach odvolací súd odkazuje na odôvodnenie nálezu. Spis bol odvolaciemu súdu vrátený 26. novembra 2020.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) po zistení, že odvolania boli podané včas a oprávnenými osobami - matkou a otcom maloletého dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody podaného odvolania (§ 65 CMP), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolania oboch rodičov sú nedôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a je dôvodné ho potvrdiť (§ 387 ods. 1 CSP).

12. Predmetom konania vedeného pred súdom prvej inštancie pod sp. zn. 9P/172/2017 po pripustení zmeny pôvodného návrhu na pojednávaní dňa 5. decembra 2019 je návrh matky maloletej E., nar. 22. decembra 2004 na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca zo sumy 99,58 eur, ostatne určeného rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 12P/84/2011-586 z 5. apríla 2013 v spojení s rozsudkom tunajšieho odvolacieho súdu č.k. 23CoP/66/2013-607 z 30. septembra 2013, na sumu 450 eur mesačne s účinnosťou od 7. novembra 2016.

13. Predmetom odvolacieho konania je vzhľadom na odvolacie námietky oboch rodičov preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým zvýšil vyživovaciu povinnosť otca zo sumy 99,58 eur na sumu 130 eur mesačne s účinnosťou od 7. novembra 2017 a určil ročné výživné za obdobie od 7. novembra 2017 do 29. februára 2020 vo výške 845,58 eur, ktoré povolil otcovi splácať mesačnými splátkami vo výške 23,49 eur splatnými spolu s bežným výživným, vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia a preskúmanie správnosti výroku o trovách konania.

14. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

15. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Nakoľko tu však bol i nesúhlas otca a matky s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami (§ 387 ods. 3 CSP), pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

16. Matka v odvolaní namieta nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, dôvodiac, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení nevysporiadal s jej argumentáciou, zle zistil skutočný stav a nesprávne vec posúdil a tento svoj postup nedokázal v odôvodnení riadne a presvedčivo odôvodniť.

17. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

18. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania (strany sporu) na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obrany proti takémuto uplatneniu. Požiadavke na právnu argumentáciu vyplývajú aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR a smerujú k tomu, aby výsledok rozhodovacej činnosti súdov bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený, a aby účastník konania (strana) nemusel hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov. Súdy musia pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí potom vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, aby jeho závery boli zrozumiteľné, spravodlivé a presvedčivé. Súdy pritom musia súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán (IV.ÚS 1/2002, II.ÚS 174/2004, III.ÚS 117/2007, III.ÚS 332/2009, I.ÚS 501/11 a pod.). Za arbitrárny, resp. nedostatočne odôvodnený treba považovať rozsudok súdu, ktorý svoj právny záver nezdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 154/2005 z 28.2.2006). Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Georgiadis vs. Grécko z roku 1997), pričom stačí, aby súd reagoval na argumenty, ktoré sú z hľadiska súdneho konania považované za rozhodujúce (napr. rozhodnutie Ruiz Torija vs. Španielsko z roku 1994, Kraska vs. Švajčiarsko z 29.4.1993).

19. Občiansko-právne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijalo stanovisko (Zbierka stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov č. 1/2016), podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania, avšak výnimočne, ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p. (odňatie možnosti konať pred súdom).

20. Odvolací súd po preskúmaní odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie dospel k záveru, že nemožno súhlasiť s názorom matky, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je nepreskúmateľné. Z odôvodnenia je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súd vychádzal, akými úvahami sa riadil a ako vec právne posúdil. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté rozhodnutie náležite vysvetlil. Obsah spisu neopodstatňuje tvrdenie matky, že súd svoje rozhodnutie neodôvodnil spôsobom zodpovedajúcim zákonu. Za vadu konania nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv matky, odvolateľky.

21. K odvolacej námietke otca týkajúcej sa úplnej nedôvodnosti zvýšenia výživného odvolací súd uvádza, že vlastnosťou právoplatných meritórnych súdnych rozhodnutí je ich zásadná nezmeniteľnosť, ktorá je imanentnou súčasťou záruky právneho štátu. Ak súd o veci raz rozhodol a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, nemôže ju prejednávať znova. Z tejto zásady je výnimka uvedená v § 121 a § 157 CMP, v zmysle ktorej zmenu tam uvedených rozhodnutí (rozsudkov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a o výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu) možno dosiahnuť novým konaním v tej istej veci. Hmotnoprávnou podmienkou je, že sa zmenia pomery oproti času, keď súd rozhodoval v pôvodnom

konaní. Súdne rozhodnutia ukladajúce povinnosť na plnenie výživného možno zmeniť len na návrh a len vtedy, ak sa zmenili okolnosti rozhodujúce pre výšku alebo ďalšie trvanie dávok (ako to správne konštatoval aj súd prvej inštancie). Bez návrhu môže byť rozhodnutie súdu o výživnom zmenené len vtedy, ak ide o výživné pre maloleté deti (tu pozri VI. ÚS 473/2012).

22. Obaja rodičia v odvolaní namietali i keď z protichodných dôvodov súdom prvej inštancie stanovenú výšku zvýšeného výživného. Odvolací súd však mal zato, že súd prvej inštancie ju určil správne, správne zohľadnil, že obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

23. Všeobecne platí, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi ako na strane výživou oprávneného, tak aj na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie a to i potrebami, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovacia povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

24. Podľa ustálenej súdnej praxe, na ktorú správne vzal súdu prvej inštancie zreteľ, rodič ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti je povinný prispievať na výživu svojich detí sumou vo výške 25% až 30% z jeho netto príjmu a to vzhľadom na odôvodnené potreby toho, ktorého dieťaťa, s tým, že výživou dieťaťa, na ktorú obidvaja rodičia prispievajú, sa rozumie zaobstarávanie, respektíve uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa.

25. Pri rozhodovaní o zmene výživného súd prvej inštancie správne previedol porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako i nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavili v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Podstatná zmena pomerov musí bola dostatočne preukázaná, keďže súd prvej inštancie podrobne skúmal pomery na strane účastníkov v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom a porovnal ich s aktuálnymi pomermi a dôsledne porovnal zmenu odôvodnených potrieb na strane dieťaťa vo vzťahu k primeranosti určeného výživného, životnej úrovne rodičov s poukazom na vek, zdravotný stav, schopnosť starať sa o seba, pravidelné, ako aj náhodné výdavky dieťaťa v súvislosti so školskou dochádzkou, zdravotnou starostlivosťou, ako aj jeho kultúrnymi, športovými a inými voľnočasovými aktivitami. Rovnako na strane povinných osôb, rodičov maloletej, manželky otca maloletej porovnal zistené aktuálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery s pomermi zistenými v čase posledného rozhodovania, a správne dospel k záveru o podstatnej zmene pomerov v súvislosti s príjmami rodičov dieťaťa, počtom ich vyživovacích povinností, osobných a materiálnych pomerov v nadväznosti na vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, vedomosti, pracovné skúsenosti, ako aj situáciu na trhu práce a podobne. Majetkové pomery posudzoval komplexne, a to ako majetok povinného ako objektívnu kategóriu tak i jeho životný štandard, ktorým sa prezentuje navonok.

26. V konaní bol nesporný skutkový stav zistený súdom prvej inštancie uvedený v bode 1. tohto rozhodnutia.

27. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Pri rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletej E. správne vyhodnotil schopnosti a možnosti oboch rodičov prispievať na výživu maloletej ako aj odôvodnené potreby maloletej, ktoré síce úplne zreteľne nevyčíslil sumou potrebnou na pokrytie mesačných výdavkov maloletej, avšak z obsahu vykonaného dokazovania vyplynuli. Správne prihliadol na príjem otca v rozsahu cca 1114 eur mesačne, keď odvolacia námietka matky, že súd prvej inštancie mal vziať do úvahy, že otec sa vzdal výhodnejšieho zamestnania v kamiónovej doprave je nedôvodná, keďže k tejto zmene došlo ešte pred ostatným rozhodnutím Okresného súdu Piešťany č.k. 12P/84/2011-586 z 5. apríla 2013 v spojení s rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 23CoP/66/2013-607 z 30. septembra 2013 v časti výšky výživného, správne zohľadnil ďalšie 3 vyživovacie povinnosti otca. Správne zohľadnil aj príjem matky v rozsahu cca 410 eur a správne poukázal, že je v možnostiach matky dosahovať vyšší príjem. Rovnako správne zohľadnil skutočnosť, že matka maloletej sa o mal. E. osobne stará, čím v určitom rozsahu (vzhľadom na vek mal. E. už len v minimálnom rozsahu) kompenzuje finančné plnenie potrebné na uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletej.

28. Súdom prvej inštancie určené výživné otcovi vo výške 130 eur zodpovedá jeho možnostiam a schopnostiam. Pokiaľ otec prispeje na výživu maloletej E. sumou 130 eur mesačne, ktorá suma predstavuje cca 11,67% z jeho potenciálneho príjmu, matka spolu sumou 110 eur mesačne, t.j. cca 28 % z jej príjmu, pričom priamo finančne prispeje sumou 80 eur mesačne a zostatok výšky výživného v rozsahu 30 eur vykompenzuje svojou osobnou starostlivosťou o maloletú a k tomu sa pripočíta suma rodinných prídavkov 24,34 eur mesačne, vytvorí sa dostatok finančných prostriedkov (suma 245,30 eur) potrebných na krytie odôvodnených potrieb maloletej.

29. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že v zmysle ustálenej súdnej praxe má vo všeobecnosti výživné (na všetky výživou oprávnené osoby) zo strany výživou povinného rodiča predstavovať 25% až 30% zo sumy jeho čistého príjmu. V prejednávanej veci pri predpokladanom výživnom vzhľadom na vek maloletej a tomu zodpovedajúce náklady potrebné na uspokojovanie jej odôvodnených potrieb by išlo o výživné v rozsahu cca 28% z príjmu otca maloletej a predstavovalo by výživné vo výške cca 312 eur mesačne, nakoľko však otec má i iné vyživovacie povinnosti a to k plnoletej L., mal. P. a mal. C. je potrebné túto sumu rozpočítať na všetky 4 vyživovacie povinnosti otca. Súdom prvej inštancie správne zohľadnil i príjem manželky otca maloletej E. a správne zo sumy výživného pre všetky výživou odkázané deti otca pochádzajúce z jeho manželstva určil na maloletú E. výživné nie v 1/4 t.j. 25 % z rozsahu výživného 28% až 30% z príjmu otca ale až 38,90 % z celkového rozsahu sumy majúcej slúžiť na výživné pre všetky deti otca.

30. Odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú i odvoláciu námietku matky, že v priebehu konania došlo k štvornásobnej zmene pomerov na strane maloletej. Zmenu pomerov síce odvolací súd nespochybňuje, avšak má za to, že nešlo o podstatnú zmenu pomerov, ktorá by vyvolávala potrebu navýšenia výživného stanoveného už na hornej hranici schopností a možností otca, zohľadňujúc i ďalšie 3 deti otca, voči ktorým si plní finančne vyživovaciu povinnosť v nižšom rozsahu ako voči mal. E..

31. V závere odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa dostatočným spôsobom vysporiadal s ostatnými námietkami uplatnenými rodičmi dieťaťa už počas prvoinštančného konania a vzhľadom na to, že rodičia dieťaťa ani v odvolaní neuviedli žiadne nové skutočnosti, ktoré by bolo potrebné osobitne zhodnotiť, a na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na dôvody obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

32. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, keď tento správne rozhodol o zvýšení výživného, o účinnosti zvýšenia, o zročnom výživnom s tým, že pri určení samotnej paričnej lehoty (lehoty na plnenie) dospel k správne záveru, že primeranou lehotou je obdobie 36 mesiacov, riadiac sa pri svojom rozhodnutí doterajšou súdnou praxou ako i úvahou, že výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami výživou povinného a napokon i o náhrade trov konania.

33. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP, pretože ide o konanie, v ktorom si každý z účastníkov platí trovy konania sám (§ 49 CMP) a žiaden

z nich nemá ani nárok na ich náhradu od iného účastníka ak nie sú splnené podmienky pre aplikáciu výnimiek podľa § 53 CMP alebo podľa § 55 CMP t.j. ak by ich priznanie vyžadovali okolnosti prípadu a z nich plynúca potreba spravodlivého usporiadania veci, čo však nebol prípad práve prejednávanej veci.

34. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).